

Să folosim din plin mijloacele mecanizate în campania agricolă de vară!

Sintem în plină campanie de îngrijire a culturilor, de recoltat, dezmiriștit și treierat.

In această etapă muncile sînt grele și zorite; cerealele trebuie recoltate, treierate și înmagazinate la timp potrivit, pentru a se evita pierderile de producție...

Holărire guvernului și partidului din 29 mai a.c. pune în fața organelor de stat și de partid, în fața tuturor oamenilor muncii de la sate sarcina de mare răspundere...

Chemarea la întrecere pentru recolte bogate — pentru organizarea mai bună a muncii, aplicarea regulilor agrotehnice și folosirea întregii capacități de lucru a mașinilor, tractoarelor și uneltelor etc.

Dezmiriștitul este o lucrare agrotehnică care asigură un spor de recoltă de peste 150-200 kg. la hectar. Trebuie combătută atitudinea unor S.M.T.-uri de a nu folosi polișcurile și ramele de 5 trunpi pentru executarea la timp a acestor lucrări.

Reparând mașinile și tractoarele din timp, organizând temeinic munca și străduindu-se să folosească întreaga capacitate de lucru a mașinilor și tractoarelor, numeroase S.M.T.-uri și gospodării agricole de stat au recoltat, dezmiriștit și treierat suprafețe însemnate de cereale.

O cauză care face ca mașinile și tractoarele să nu fie folosite din plin, să se defecteze des pe cîmp — pierzîndu-se numeroase ore cu înlăturarea defectelor — este aceea că în unele S.M.T. și gospodării de stat nu s-a dat atenție calității reparatiilor, iar în unele regiuni ca Galați, București, Craiova, reparațiile nu sînt terminale nici pînă acum.

Un mare rol în îndrumarea și mobilizarea în muncă a mecanizatorilor din S.M.T. și din gospodăriile agricole de stat îl au organizațiile de bază și comitetele de întreprindere din aceste unități.

Comitetele regionale și raionale de partid, comitetele executive ale sîturilor populare au datoria de a susține în mod temeinic munca mecanizatorilor, de a populariza pe tractoriști și combinerii care aplică metode înaintate și de a generaliza experiența lor.

O condiție esențială pentru funcționarea permanentă și cu un randament ridicat a parcului de mașini și tractoare o constituie organizarea temeinică a

Viitorii ingineri la practică în mine

PETRIȚA (cosp. „Scintei”). — Recent, la minele din Valea Jiului au fost repartizați pentru a face practică zeci de studenți de la Institutul de mine „Gheorghe Gheorghiu-Dej” din Petroșani.

O promoție nouă de medici

In ziua de 6 Iulie, la Iasi au luat sfîrșit examenul de stat ale absolvenților Institutului de Medicină în marea lor majoritate, absolvenții anului școlar 1953-1954 s-au prezentat la examene bine pregătiți.

Prima recoltă de miere

PITEȘTI (cosp. „Scintei”). — Datorită suprafețelor atente a coloniei de albine în timpul iernii, stupii gospodăriei de stat din Costești-Vale, regiunea Pitești, n-au suferit nici o pierdere.

Lucrări edilitare în Capitală

In București, în cursul acestui trimestru, vor fi create noi spații verzi pe o suprafață de 23.000 m.p. In curînd va fi inaugurat noul strand Tei.

Expoziție „Schimbul între oraș și sat”

IASI (cosp. „Scintei”). Zilele trecute, Uniunea regională a cooperativei de consum Iași a deschis o expoziție menită să ilustreze desfășurarea schimbului între oraș și sat.

In interiorul ziarului:

PE TEME ECONOMICE: L. Tin-tea, N. Rădulescu — Pentru folosirea din plin a capacității de producție a întreprinderilor (pag. 2-3).

V. Boban — Cu ajutorul aviației. 4 (pag. 2-a).

SCRISORI CĂTRE „SCINTEIA”: S. Țăranu — De ce lipsește apa potabilă în orașul Tg. Ocna?; I. Macuc — Repartiție nechibzuită (pag. 2-a).

FOILETON: P. Dănilă — Tavanul (pag. 2-a).

Toate forțele pentru obținerea unor recolte bogate! Ing. agr. T. Marian — Roadele întrecerii socialiste: Un raion unde se practică obiceiul înaintat al răritatului (pag. 3-a).

A. Croitoru — Tineri activiști culturali (pag. 3-a).

Lucrările Consiliului Economic și Social al O.N.U. (pag. 4-a).

Sediința lărgită a prezidiului Comitetului Național al Consiliului Consultativ politic popular al R. P. Chineze (pag. 4-a).

Declarația Consiliului de Miniștri al R. D. Germane (pag. 4-a).

I. Dudinski — Două orientări de dezvoltare economice mondiale — Articol apărut în ziarul „Pravda” (pag. 4-a).

Pe întinsul patriei noastre

In grădina de legume

Muncitorii de la I.M.S.-Hunedoara cu familiile lor îngrijesc în timpul liber culturile de legume și zarzavaturile de pe loturile individuale

Un nou tip de mobilă populară

La întreprinderea „Produce din lemn” a Sfatului popular al Capitalei se produce în serie un nou tip de mobilă populară, denumit „L.L.-1” (Industria locală, tip nr. 1). Proiectul prototipului a fost întocmit de către colectivul serviciului tehnic.

Construcții prin autoimpunere

Din fondurile adunate anul trecut prin autoimpunere, țărani muncitori din comuna Cernica, raionul Brănești, au construit un grajd comunal.

Minieri fruntași

URICANI (cosp. „Scintei”). — Cu fiecare zi, pe grădile de întrecere de la mina Uricani apar cifre noi, care arată avîntul în muncă cu care minierii acestei întreprinderi împlinesc marea sărbătoare a eliberării patriei.

Amîndoi poartă acum cu mîndrie titlul de minieri fruntași în întrecerea socialistă. In sectoarele 3 și 4 ale minei Uricani sînt de asemenea zeci de minieri care în ultimul timp au dobîndit însemnate succese în producție.

Peste 2000 kg. bumbac economisit

TIMIȘOARA (cosp. „Scintei”). — Margareta Szabo de la uzinele textile Timișoara este o filatoare tină; lucrează în întreprindere abia de 3-4 ani. Deservind trei părți de ring, ea produce fire de cea mai bună calitate.

și-a însușit și a pus în aplicare inițiativa brigăzii conduse de filatoarea Antoaneta Alexovici de la uzinele textile „7 Noiembrie” din Capitală, privind sporierea producției de fire prin mai bună folosire a mașinilor.

In același timp cu secerișul fac și dezmiriștitul

ORADEA (cosp. „Scintei”). Cele două brigăzi de cîmp ale gospodăriei colective „9 Mai” din satul Pălota, raionul Oradea, lucrează din zori și pînă în asfințitul recoltatului grîului de pe tarlăua de 106 hectare.

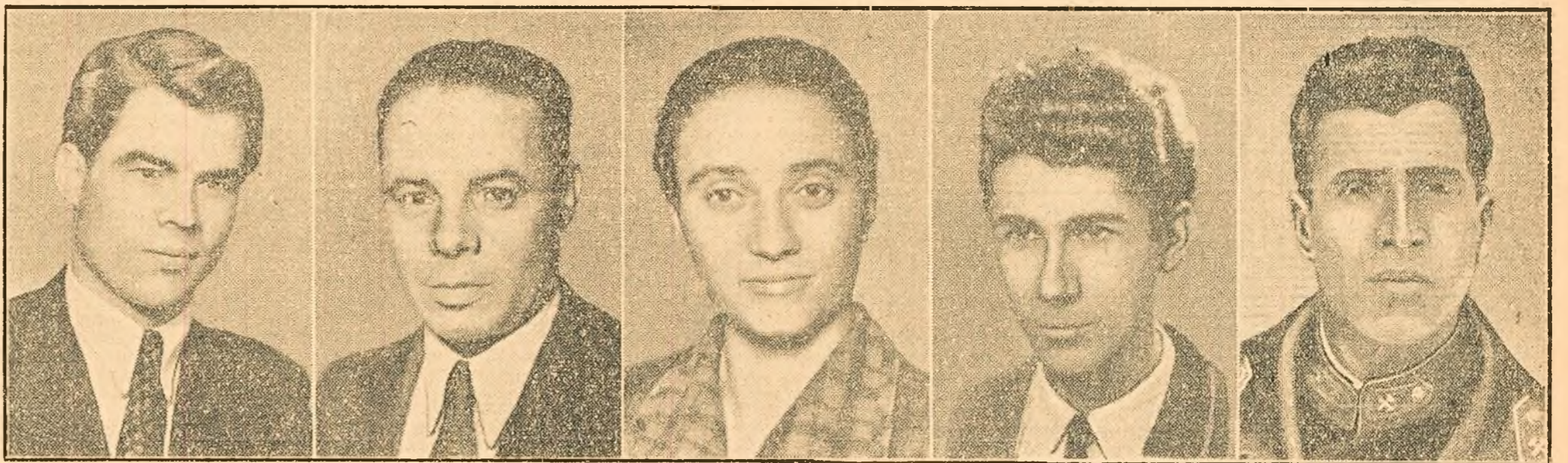
pe frunțași întrecerii și critică pe cei rămași în urmă. S-a făcut un panou de onoare chiar la locul de muncă, unde zilnic sînt trecute numele frunțașilor la seceriș.

Au terminat recoltarea finului

GALAȚI (cosp. „Scintei”). — Zilele trecute, în regiunea Galați s-a terminat în întregime prima coasă la lucernă. Recolta medie obținută de pe 15.383 ha. este de circa 1.509 kg. în lucernă la hectar.

și a doua coasă. Colectiviștii din raionul Călmățui au cosit a doua oară 53 ha. de lucernă, iar cei din Brăila — 15 ha.

ÎN PRIMELE RÎNDURI ALE ÎNTRECERII SOCIALISTE

SIMION MARAVELA frunțaș în producție la uzina de tractoare-Orașul Stalin. Prin aplicarea metodelor sovietice Kulagin și Jandarova a reușit în ultimele săptămîni să-și depășească de două ori sarcinile zilnice de producție.

ION RĂDUCU maistru prim la fabrica de ulei „13 Decembrie” din București. Datorită inovațiilor făcute în ultima vreme — modificarea ciocanilor la morile de măcinat coaja de semințe de floarea soarelui — capacitatea morilor din fabrică a fost mărită cu 33%.

STELA BĂRBULESCU muncitoare în secția preparatie de la Filatura Rominească de Bumbac-București. Lucrînd la două flyere deodată, ea și-a depășit sarcina de plan pe luna iunie cu 34% și a produs numai semilori de calitate 1-a.

PAVEL HAIȘ turnător de la I.M.B.-Timișoara. In luna iunie, brigada pe care o conduce a turnat 40 chihluse peste plan, față de 13, cit și-a luat angajamentul; prin folosirea unui nou sistem de răcitoare la turnare, brigada a redus cu mult procentajul de rebuturi.

ALEXANDRU BRAN miner la exploatarea Rafira din bazinul carbonifer Comănești. Organizînd munca după metoda graficului ciclic el realizează luna de lună, împreună cu brigada sa, mai multe cicluri peste plan.

„Pentru pace trainică, pentru democrație populară!”

București — Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste și muncitorești. Nr. 26(296) Cuprinde:

- Articol de fond: Pentru un înalt nivel ideologic al învățămîntului de partid.
Un eveniment de importanță istorică mondială. In legătură cu punerea în funcțiune în U.R.S.S. a primei centrale electrice industriale pe bază de energie atomică.
A. Copieck: Statul democrat-popular — instrumentul principal în lupta pentru construirea socialismului.
Dimitr Ganev: Poporul bulgar înaintează cu pași siguri spre victoria socialismului.
N. Prasad Rao: Mișcarea țărănească din India.
T. Sambor: Intri-o atmosferă de divergențe crescînde. In legătură cu convorbirile separate anglo-americane de la Washington și Londra.
Włodzimierz Sokorski: Unele probleme de artă în Polonia.
Jan Marek: Note politice: 1. Manevrele inabile ale organizatorilor intervenției împotriva Guaternelci. 2. Adenauer are nervii...
De vînzare la toate librăriile, chioșcurile și debitele O.C.L. — Prețul 40 bani.

Cu ajutorul aviației...

SCRISORI CĂTRE „SCINTEIA”

De ce lipsește apa potabilă în orașul Tg. Ocna?

De mai bine de 3 ani de zile orașul Tg. Ocna din regiunea Bacău se alimentează cu apă potabilă de la o distanță de 11 km, din comuna Dofteana, precum și din apa Trotusului.

Instalația de apă a orașului a fost construită în anul 1914 și revizuită în mod parțial în 1930. Datorită vechimii și uzurii, debitul de apă a scăzut simțitor în ultimii ani.

Lipsa apei potabile, care mai ales în lunile de vară este foarte acută, îngreunează munca unor unități din cadrul industriei alimentare, a unităților comerciale, unităților sanitare. Afară de aceasta lipsa apei potabile constituie în permanență un pericol de infecție.

Încă din anul 1951, organele locale au încunștințat prin zeci de adrese și telefoane organele regionale și Ministerul Gospodăriei Comunale și Industriei Locale. S-au făcut cercetări, s-au întocmit situații, dar măsuri practice nu s-au luat.

În luna august 1952, Comitetul executiv al Sfatului popular regional Bacău a aprobat suma de 100.000 lei pentru asigurarea aprovizionării cu apă potabilă a orașului Tg. Ocna. Ea a rămas însă neacheltuită.

În anul următor reîncepe seria intervențiilor la întreprinderea comunală regională Bacău și la Sfatul popular regional Bacău. În toamna anului trecut au sosit doi ingineri, delegați ai Ministerului Gospodăriei Comunale și Industriei Locale, care au cercetat situația și au întocmit proiectul de lucrări. Se pare că în acest an situația se va rezolva. De atunci au trecut însă multe luni de zile și problema apei potabile din orașul Tg. Ocna.

blema apei potabile tot nerezolvată a rămas.

La începutul anului, întreprinderile Comunale Regionale Bacău repartizează devizul de lucrări Trusului 8 Construcții Tg. Ocna. La refuzul acestuia, devizul este dat întreprinderii Regionale de Construcții Bacău. De atunci devizul a făcut naufragiu, debitul de apă a scăzut simțitor în ultimii ani.

La sfârșitul lunii mai, a.c., într-o ședință în care s-a discutat această problemă, Vasile Cristea, șeful Secțiunii Gospodăriei Comunale și Industriei Locale din cadrul Sfatului popular regional Bacău, a făcut noi propuneri pentru rezolvarea ei, stabilindu-se că executarea lucrării va fi încredințată Trusului de Construcții din Tg. Ocna. Comisia constituită în acest scop, în frunte cu inginerul Ioan Bălan, șeful sectorului comunal din cadrul sfatului popular regional, a întocmit un plan de organizare a lucrărilor. Altfel și nimic mai nou. Lucrări nu se fac, adresele stau la dosar. Nici tov. Vasile Cristea și nici tov. Aizerman, directorul întreprinderii Comunale Regionale, nu par a-și mai aminti că acum citva timp au avut loc dezbateri aprinse cu privire la problema apei potabile din orașul Tg. Ocna.

Ar fi timpul ca toți acei care au răspunderea acestor lucrări să se gândească să-și dea seama că trebuie lichidate birocratismul și nepăsarea față de oamenii muncii și de nevoile lor.

SIMION ȚĂRANU
corespondent voluntar

Repartiție nechibzuită

De câteva luni s-au depozitat în curtea Sfatului popular raional Darabani circa 20 tone de piatră. Cei din jur au făcut diferite treburi pe la sfat se întreabă mirajii de ce ține statul popular raional atât piatră în curte fără a o folosi. Întreabă și pe drept cuvânt justificată.

Este interesant de știut cum și în ce scop a ajuns această cantitate de piatră la Darabani. Sfatul popular raional Darabani avea nevoie de piatră pentru construirea unui grajd în care să fie adăpostiți reproducători. Acest lucru era cunoscut și de sfatul popular regional, care urma să planifice pentru Darabani materialele de construcție necesare. Într-o bună zi, sfatul popular raional a fost anunțat telefonic să trimită delegat în zona Dorohoi pentru a ridica piatră. Totodată, era anunțat să trimită și bani pentru plata locației vagonului. Tovarășii de la Sfatul popular raional Darabani l-au întrebat pe tovarășul inginer Malinescu de la Sfatul popular regional Suceava de ce trebuie să plătească locația. Fără a răspunde la această întrebare, tov. inginer Malinescu a dat dispoziții secției

agricole a Sfatului popular raional Darabani să ridice piatră soasă la Dorohoi.

În locul acestei pietre a ajuns în curtea Sfatului popular raional Darabani. Era adusă tocmai de la Băile Slănic, în timp ce în regiunea Suceava sînt cîteva cariere de piatră bună pentru construcții. Și mai grav însă e faptul că piatră nu poate fi folosită, deoarece în loc de piatră pentru temelii a sosit piatră care s-ar putea folosi, eventual, doar la mortar, lucru de care Sfatul popular raional Darabani nu are nevoie.

Toată încurcătura a făcut-o serviciul de planificare al Sfatului popular regional Suceava, în frunte cu tov. inginer Malinescu. Piatră adusă fiind de proastă calitate, a fost repartizată de inginerul Malinescu Sfatului popular raional Darabani după ce fusese refuzată de alte raioane. Pînă să fie „repartizată”, vagonul a intrat în locație.

Vinovății pentru cheltuielile fără rost făcute de Sfatul popular raional Darabani trebuie să fie trase la răspundere.

ILIE MACUC
corespondent voluntar

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE ÎN „SCINTEIA”

„Mai multă atenție calității tricotajelor”

În nr. 2963 al ziarului „Scinteia”, în articolul cu titlul de mai sus, au fost criticate conducerea fabricii, comitetul de întreprindere și organizația de bază de la fabrica „Tricoul Roșu” din Arad, pentru faptul că n-au acordat atenția cuvenită problemei calității produselor.

Comitetul orgănesc de partid Arad a trimis producției noastre o scrisoare în care sînt arătate o serie de măsuri luate în scopul lichidării lipsurilor semnlate. Astfel, conducerea întreprinderii a hotărât să se urmărească operativ și concret sortarea

articolelor pe calități, conform prevederilor Statului; la secția de tricotate, în vederea ridicării calității produselor, s-a hotărât înlocuirea firelor de captușeală de vignon cu fire de bambac.

În urma analizei făcute, organizația de bază a luat măsuri privind organizarea întrecerii socialiste și aplicarea metodelor înaintate de lucru în toate secțiile, în scopul îmbunătățirii calității produselor. Pentru intensificarea muncii de agitație a fost activizată gazeta de perete și s-au înființat gazețele de perete „Urzica” și „Sennal”.

FOILETON

Tavanul

Afară arșiță. Înăuntru zăduf, moleșală, larmă, țințuri stridente de telefoane și făcăm de mașini de scris. Într-un colț, lângă o masă încărcată cu mape și dosare, șade încruntată și nerăbdătoare o femeie tină, de statură potrivită, cu părul castaniu, tuns scurt. În jurul ei, patru funcționari scotoceși plictisiți prin hirtii, caută, răsoiesc...

— A dispărut?... au ros-o șobolanii?...
Inginerul-șef al I.G.L. de pe lângă Sfatul popular raional I. V. Stalin țesare puțin șifon: „Nu te minia, tovarășe Floarea, nu te minia! Du-te mai bine acasă! Ți-am promis doar că în cîteva zile rezolvăm totul...”

Elena Floarea, cu obrazii îmbujorați de minie, plecă fără să mai spună nimic. Nori gri și negri întunecară dintr-o dată cerul. Ingrjorată, o rupse la fugă. Întră ca o vijelie pe ușa camerei în care locuiește, se repezi la dulap de unde scoase grabită o mulțime de oale, crăiți și castroane de diferite mărimi, pe care le așeză de-a lungul pereților. Se trînti apoi pe pat, răsufind ostentiv. Abia a așezat vasele, abia și-a tras suflul de osteneală, că din tavan, în oale, în crăiți și în castroane începură să se prelingă din ce în ce mai repede picăturile de ploaie. Ploaia prin tavan ca printr-o sită.

„Necazurile au început anul trecut, în luna din zilele lui iulie, pe o ploaie torențială. Asculta răpăitul stropilor pe acoperiș. Știa dinainte că acoperișul e cam subred, că cam veche. Dar nu-și închipuia că se va prăbuși tavanul. Teste câteva minute privea speriată și țeste bucațele cenușii de tencuială căzute pe dușumea.

A doua zi a făcut o cerere către întreprinderea Locuințe și Localuri (I.L.L.) — proprietara casei. Șeful serviciului tehnic, Voicu Dumitru, un om scund și roțof, i-a primit cererea:

— Nu fi amărîtă, tovarășe, cîte nu se simțim! Ia casa omului. A căzut un tavan? S-a găurit un acoperiș? Ei, îl vom repara, că doar d-ai ne-a pus statură aici! Dacă nu te superi, mai vino peste șapte zile.

După șapte zile, Elena a venit iar.
— Bine-ai venit la noi, a întîmpinat-o Voicu zîmbindu-i cu delicatețe. Ce dorești să-ți pun pe acoperiș, tablă sau carton?
— Ce-o fi, numai să nu mai plouă!
— Foarte just. Mai vino te rog peste trei zile.

Și așa s-a scurs, pe nesimțite, vara...
— Ai dreptate, a venit toamna. Trebuie să reparăm neapărat acoperișul. Tablă vrei pe casă? Dușumele noi vrei să-ți punem? Să-ți reparăm și soba? Te lecsem pe toate în deviz.

Elena Floarea nu mai știa ce să răspundă de bucurie...
— Începuseră ploii lungi de toamnă. Cu fiecare potop găurile din tavan se măreau mai mult Elena Floarea, pierzîndu-și răbdarea, se duse infuriată la I. L. L.

— Bine că-ai venit — a luat-o Voicu repede. Uite devizul scris pe treisprezece pagini. Și dușumele, și soba, și tavan, și pereți, și acoperiș. Ce mai vrei? O casă pe cinste!...

Elenei îi dispărură necazul ca prin farmec. Îi răspunde emoționată:
— În sfîșit, bine că-ai făcut devizul! Să vă spun drept, tovarășe, credeam că vă bateți joc de mine.

— Vai, cum se poate să crezi așa ceva? Tocmai despre mine care mă zăbat atîta să satisfac cererile oamenilor muncii? Dar, ce-a fost greu a trecut. Vezi doar devizul! (și zîmbindu-i dulce, plin de politețe) numai că... acum te prind personal să nu te superi, e plecată dactilografă în concediu și n-are cine-l bate la mașină. Vrei să mai ai răbdare 21 de zile?... Sau poate vrei să-ți iei devizul și să-l bați singură la mașină?...

— În sfîșit, bine că-ai făcut devizul! Să vă spun drept, tovarășe, credeam că vă bateți joc de mine.

— Vai, cum se poate să crezi așa ceva? Tocmai despre mine care mă zăbat atîta să satisfac cererile oamenilor muncii? Dar, ce-a fost greu a trecut. Vezi doar devizul! (și zîmbindu-i dulce, plin de politețe) numai că... acum te prind personal să nu te superi, e plecată dactilografă în concediu și n-are cine-l bate la mașină. Vrei să mai ai răbdare 21 de zile?... Sau poate vrei să-ți iei devizul și să-l bați singură la mașină?...

— În sfîșit, bine că-ai făcut devizul! Să vă spun drept, tovarășe, credeam că vă bateți joc de mine.

— Vai, cum se poate să crezi așa ceva? Tocmai despre mine care mă zăbat atîta să satisfac cererile oamenilor muncii? Dar, ce-a fost greu a trecut. Vezi doar devizul! (și zîmbindu-i dulce, plin de politețe) numai că... acum te prind personal să nu te superi, e plecată dactilografă în concediu și n-are cine-l bate la mașină. Vrei să mai ai răbdare 21 de zile?... Sau poate vrei să-ți iei devizul și să-l bați singură la mașină?...

— În sfîșit, bine că-ai făcut devizul! Să vă spun drept, tovarășe, credeam că vă bateți joc de mine.

— Vai, cum se poate să crezi așa ceva? Tocmai despre mine care mă zăbat atîta să satisfac cererile oamenilor muncii? Dar, ce-a fost greu a trecut. Vezi doar devizul! (și zîmbindu-i dulce, plin de politețe) numai că... acum te prind personal să nu te superi, e plecată dactilografă în concediu și n-are cine-l bate la mașină. Vrei să mai ai răbdare 21 de zile?... Sau poate vrei să-ți iei devizul și să-l bați singură la mașină?...

— În sfîșit, bine că-ai făcut devizul! Să vă spun drept, tovarășe, credeam că vă bateți joc de mine.

— Vai, cum se poate să crezi așa ceva? Tocmai despre mine care mă zăbat atîta să satisfac cererile oamenilor muncii? Dar, ce-a fost greu a trecut. Vezi doar devizul! (și zîmbindu-i dulce, plin de politețe) numai că... acum te prind personal să nu te superi, e plecată dactilografă în concediu și n-are cine-l bate la mașină. Vrei să mai ai răbdare 21 de zile?... Sau poate vrei să-ți iei devizul și să-l bați singură la mașină?...

— În sfîșit, bine că-ai făcut devizul! Să vă spun drept, tovarășe, credeam că vă bateți joc de mine.

— Vai, cum se poate să crezi așa ceva? Tocmai despre mine care mă zăbat atîta să satisfac cererile oamenilor muncii? Dar, ce-a fost greu a trecut. Vezi doar devizul! (și zîmbindu-i dulce, plin de politețe) numai că... acum te prind personal să nu te superi, e plecată dactilografă în concediu și n-are cine-l bate la mașină. Vrei să mai ai răbdare 21 de zile?... Sau poate vrei să-ți iei devizul și să-l bați singură la mașină?...

— În sfîșit, bine că-ai făcut devizul! Să vă spun drept, tovarășe, credeam că vă bateți joc de mine.

— Vai, cum se poate să crezi așa ceva? Tocmai despre mine care mă zăbat atîta să satisfac cererile oamenilor muncii? Dar, ce-a fost greu a trecut. Vezi doar devizul! (și zîmbindu-i dulce, plin de politețe) numai că... acum te prind personal să nu te superi, e plecată dactilografă în concediu și n-are cine-l bate la mașină. Vrei să mai ai răbdare 21 de zile?... Sau poate vrei să-ți iei devizul și să-l bați singură la mașină?...

— În sfîșit, bine că-ai făcut devizul! Să vă spun drept, tovarășe, credeam că vă bateți joc de mine.

— Vai, cum se poate să crezi așa ceva? Tocmai despre mine care mă zăbat atîta să satisfac cererile oamenilor muncii? Dar, ce-a fost greu a trecut. Vezi doar devizul! (și zîmbindu-i dulce, plin de politețe) numai că... acum te prind personal să nu te superi, e plecată dactilografă în concediu și n-are cine-l bate la mașină. Vrei să mai ai răbdare 21 de zile?... Sau poate vrei să-ți iei devizul și să-l bați singură la mașină?...

— În sfîșit, bine că-ai făcut devizul! Să vă spun drept, tovarășe, credeam că vă bateți joc de mine.

— Vai, cum se poate să crezi așa ceva? Tocmai despre mine care mă zăbat atîta să satisfac cererile oamenilor muncii? Dar, ce-a fost greu a trecut. Vezi doar devizul! (și zîmbindu-i dulce, plin de politețe) numai că... acum te prind personal să nu te superi, e plecată dactilografă în concediu și n-are cine-l bate la mașină. Vrei să mai ai răbdare 21 de zile?... Sau poate vrei să-ți iei devizul și să-l bați singură la mașină?...

...La 18 octombrie, Elena a venit din nou, hotărîtă să nu se mai lase amăgită de amînările delicate ale lui Dumitru Voicu. Află însă că în locul acestuia a fost numit șef altul, Costescu Alex., un om înalt, slab, cărunt și cu fața aspră și mrocănoasă. Acesta a ascultat-o pe Elena și i-a răspuns energic, rezent:

— Te înțeleg, ai avut parte de un bicrocat! Însă să știi că eu nu sînt ca el! Cuvîntul meu este sfînt! Îți vom repara casa! Acum, la revedere...

Și Costescu se cufundă adine cu nasul în hirtile răvășite pe birou.
— Mai lasă-mă cîteva zile să mă familiarizez cu lucrările!

Zilele se scurgeau monotone...
— Tovarășe Costescu, ajută-mă odată, tovarășe! Iarna bate la ușă!

— Ascultă! Nu ți-am spus să nu mai vii? Ce ți-o frică de iarnă? N-ai auzit de turnarea betonului iarna?

Cînd a sosit iarna și bolta cenușie a început a cerne fulgi mari de nea, Costescu, ridicîndu-și nasul din hirtii, a văzut-o pe Elena. A repetat-o de la ușă: „Și acum mai vii? Nu vezi că ninge? Ce, ai pretenții să lucreze oamenii iarna pe acoperiș? Vino la primăvară!”

...S-au topit zăpezile, primii ghiocși se vindeau pe străzi. Elena Floarea s-a dus la sfatul popular, la Costescu. Află însă că întreprinderea Locuințe și Localuri se numea acum întreprinderea de Gospodărie Localivă Costescu nu mai era șeful serviciului. Se ocupa acum de reparări un altul, Petrescu Valeriu, șeful secției de construcții. Petrescu este un om brunet, cu priviri adînci, visătoare. A ascultat totul cu coatele prigonite pe birou și capul rezemat în pumni, cu privirile ațîțite undeva, peste capul Elenei. Într-un tîrziu i-a vorbit rar, cu compătimitare:

— Te înțeleg, ai avut parte de doi bicrocați. Însă să știi că eu, Petrescu, nu sînt ca Voicu sau Costescu. Îți vom repara casa... O, birocrăție, birocrăție!... Cum strică ea cele mai plăcute clipe ale omului... (și, deodată, înflăcărat) O să iau în mîna cazul dumitale! Îți voi studia cererea și devizul!

Peste o săptămînă, Elena i-a cerut lui Petrescu să-i arate devizul. Devizul nicător. Și nici cererea. Elena n-a mai putut răbda. A explodat:

— Sînteți niște birocați!
Petrescu s-a făcut stacoziu la față.
— Cum? O, ingratitudine omenească!?! Eu m-am frîmținat, am suferit pentru cauza dumitale, și asta ți-e recunoștința? Hai la tovarășul director!

Directorul I.G.L., tov. Stancu, a ascultat nemulțumirea lui Petrescu. A ascultat cu răbdare și toate necazurile Elenei Floarea. Apoi, privindu-i pe amîndoi pe sub ochelari, a spus: „Tovarășe Petrescu, te rog să te ocupi de acest caz! E clar?”

A fost clar. Sîntem acum în iulie. Exact un an de cînd Elena Floarea a făcut o cerere pentru repararea acoperișului. Cei de la I.G.L. mai caută și acum, plictisiți, cererea printre hirtii. Poate o să mai caute încă multă vreme. Iar pînă ce o vor găsi, ar fi bine ca directorul și subalternii I.G.L. a raionului Stalin să se mute pe rînd în casa din Calea Griviței nr. 10. Să sadă acolo cînd vin de la birou, să asculte primăvara cîripitul păsărelelor, să privească toamna cum se duc rîndunele și cocorii, să inspire vara, prin găurile mari ca ciurul, parfumul teilor și, cînd e zăduf și plouă să facă dușuri, să se răcorescă. Numai așa poate că se vor leuca de birocrăție, de boala aceasta blestemată, care-i face să vadă în cererile celor ce muncesc nu oamenii vii, cu nevoile lor, ci simple petece de hirtie.

— Sînteți niște birocați!
Petrescu s-a făcut stacoziu la față.
— Cum? O, ingratitudine omenească!?! Eu m-am frîmținat, am suferit pentru cauza dumitale, și asta ți-e recunoștința? Hai la tovarășul director!

Directorul I.G.L., tov. Stancu, a ascultat nemulțumirea lui Petrescu. A ascultat cu răbdare și toate necazurile Elenei Floarea. Apoi, privindu-i pe amîndoi pe sub ochelari, a spus: „Tovarășe Petrescu, te rog să te ocupi de acest caz! E clar?”

A fost clar. Sîntem acum în iulie. Exact un an de cînd Elena Floarea a făcut o cerere pentru repararea acoperișului. Cei de la I.G.L. mai caută și acum, plictisiți, cererea printre hirtii. Poate o să mai caute încă multă vreme. Iar pînă ce o vor găsi, ar fi bine ca directorul și subalternii I.G.L. a raionului Stalin să se mute pe rînd în casa din Calea Griviței nr. 10. Să sadă acolo cînd vin de la birou, să asculte primăvara cîripitul păsărelelor, să privească toamna cum se duc rîndunele și cocorii, să inspire vara, prin găurile mari ca ciurul, parfumul teilor și, cînd e zăduf și plouă să facă dușuri, să se răcorescă. Numai așa poate că se vor leuca de birocrăție, de boala aceasta blestemată, care-i face să vadă în cererile celor ce muncesc nu oamenii vii, cu nevoile lor, ci simple petece de hirtie.

— Sînteți niște birocați!
Petrescu s-a făcut stacoziu la față.
— Cum? O, ingratitudine omenească!?! Eu m-am frîmținat, am suferit pentru cauza dumitale, și asta ți-e recunoștința? Hai la tovarășul director!

Directorul I.G.L., tov. Stancu, a ascultat nemulțumirea lui Petrescu. A ascultat cu răbdare și toate necazurile Elenei Floarea. Apoi, privindu-i pe amîndoi pe sub ochelari, a spus: „Tovarășe Petrescu, te rog să te ocupi de acest caz! E clar?”

A fost clar. Sîntem acum în iulie. Exact un an de cînd Elena Floarea a făcut o cerere pentru repararea acoperișului. Cei de la I.G.L. mai caută și acum, plictisiți, cererea printre hirtii. Poate o să mai caute încă multă vreme. Iar pînă ce o vor găsi, ar fi bine ca directorul și subalternii I.G.L. a raionului Stalin să se mute pe rînd în casa din Calea Griviței nr. 10. Să sadă acolo cînd vin de la birou, să asculte primăvara cîripitul păsărelelor, să privească toamna cum se duc rîndunele și cocorii, să inspire vara, prin găurile mari ca ciurul, parfumul teilor și, cînd e zăduf și plouă să facă dușuri, să se răcorescă. Numai așa poate că se vor leuca de birocrăție, de boala aceasta blestemată, care-i face să vadă în cererile celor ce muncesc nu oamenii vii, cu nevoile lor, ci simple petece de hirtie.

— Sînteți niște birocați!
Petrescu s-a făcut stacoziu la față.
— Cum? O, ingratitudine omenească!?! Eu m-am frîmținat, am suferit pentru cauza dumitale, și asta ți-e recunoștința? Hai la tovarășul director!

Directorul I.G.L., tov. Stancu, a ascultat nemulțumirea lui Petrescu. A ascultat cu răbdare și toate necazurile Elenei Floarea. Apoi, privindu-i pe amîndoi pe sub ochelari, a spus: „Tovarășe Petrescu, te rog să te ocupi de acest caz! E clar?”

A fost clar. Sîntem acum în iulie. Exact un an de cînd Elena Floarea a făcut o cerere pentru repararea acoperișului. Cei de la I.G.L. mai caută și acum, plictisiți, cererea printre hirtii. Poate o să mai caute încă multă vreme. Iar pînă ce o vor găsi, ar fi bine ca directorul și subalternii I.G.L. a raionului Stalin să se mute pe rînd în casa din Calea Griviței nr. 10. Să sadă acolo cînd vin de la birou, să asculte primăvara cîripitul păsărelelor, să privească toamna cum se duc rîndunele și cocorii, să inspire vara, prin găurile mari ca ciurul, parfumul teilor și, cînd e zăduf și plouă să facă dușuri, să se răcorescă. Numai așa poate că se vor leuca de birocrăție, de boala aceasta blestemată, care-i face să vadă în cererile celor ce muncesc nu oamenii vii, cu nevoile lor, ci simple petece de hirtie.

— Sînteți niște birocați!
Petrescu s-a făcut stacoziu la față.
— Cum? O, ingratitudine omenească!?! Eu m-am frîmținat, am suferit pentru cauza dumitale, și asta ți-e recunoștința? Hai la tovarășul director!

Directorul I.G.L., tov. Stancu, a ascultat nemulțumirea lui Petrescu. A ascultat cu răbdare și toate necazurile Elenei Floarea. Apoi, privindu-i pe amîndoi pe sub ochelari, a spus: „Tovarășe Petrescu, te rog să te ocupi de acest caz! E clar?”

A fost clar. Sîntem acum în iulie. Exact un an de cînd Elena Floarea a făcut o cerere pentru repararea acoperișului. Cei de la I.G.L. mai caută și acum, plictisiți, cererea printre hirtii. Poate o să mai caute încă multă vreme. Iar pînă ce o vor găsi, ar fi bine ca directorul și subalternii I.G.L. a raionului Stalin să se mute pe rînd în casa din Calea Griviței nr. 10. Să sadă acolo cînd vin de la birou, să asculte primăvara cîripitul păsărelelor, să privească toamna cum se duc rîndunele și cocorii, să inspire vara, prin găurile mari ca ciurul, parfumul teilor și, cînd e zăduf și plouă să facă dușuri, să se răcorescă. Numai așa poate că se vor leuca de birocrăție, de boala aceasta blestemată, care-i face să vadă în cererile celor ce muncesc nu oamenii vii, cu nevoile lor, ci simple petece de hirtie.

— Sînteți niște birocați!
Petrescu s-a făcut stacoziu la față.
— Cum? O, ingratitudine omenească!?! Eu m-am frîmținat, am suferit pentru cauza dumitale, și asta ți-e recunoștința? Hai la tovarășul director!

Directorul I.G.L., tov. Stancu, a ascultat nemulțumirea lui Petrescu. A ascultat cu răbdare și toate necazurile Elenei Floarea. Apoi, privindu-i pe amîndoi pe sub ochelari, a spus: „Tovarășe Petrescu, te rog să te ocupi de acest caz! E clar?”

A fost clar. Sîntem acum în iulie. Exact un an de cînd Elena Floarea a făcut o cerere pentru repararea acoperișului. Cei de la I.G.L. mai caută și acum, plictisiți, cererea printre hirtii. Poate o să mai caute încă multă vreme. Iar pînă ce o vor găsi, ar fi bine ca directorul și subalternii I.G.L. a raionului Stalin să se mute pe rînd în casa din Calea Griviței nr. 10. Să sadă acolo cînd vin de la birou, să asculte primăvara cîripitul păsărelelor, să privească toamna cum se duc rîndunele și cocorii, să inspire vara, prin găurile mari ca ciurul, parfumul teilor și, cînd e zăduf și plouă să facă dușuri, să se răcorescă. Numai așa poate că se vor leuca de birocrăție, de boala aceasta blestemată, care-i face să vadă în cererile celor ce muncesc nu oamenii vii, cu nevoile lor, ci simple petece de hirtie.

— Sînteți niște birocați!
Petrescu s-a făcut stacoziu la față.
— Cum? O, ingratitudine omenească!?! Eu m-am frîmținat, am suferit pentru cauza dumitale, și asta ți-e recunoștința? Hai la tovarășul director!

Directorul I.G.L., tov. Stancu, a ascultat nemulțumirea lui Petrescu. A ascultat cu răbdare și toate necazurile Elenei Floarea. Apoi, privindu-i pe amîndoi pe sub ochelari, a spus: „Tovarășe Petrescu, te rog să te ocupi de acest caz! E clar?”

A fost clar. Sîntem acum în iulie. Exact un an de cînd Elena Floarea a făcut o cerere pentru repararea acoperișului. Cei de la I.G.L. mai caută și acum, plictisiți, cererea printre hirtii. Poate o să mai caute încă multă vreme. Iar pînă ce o vor găsi, ar fi bine ca directorul și subalternii I.G.L. a raionului Stalin să se mute pe rînd în casa din Calea Griviței nr. 10. Să sadă acolo cînd vin de la birou, să asculte primăvara cîripitul păsărelelor, să privească toamna cum se duc rîndunele și cocorii, să inspire vara, prin găurile mari ca ciurul, parfumul teilor și, cînd e zăduf și plouă să facă dușuri, să se răcorescă. Numai așa poate că se vor leuca de birocrăție, de boala aceasta blestemată, care-i face să vadă în cererile celor ce muncesc nu oamenii vii, cu nevoile lor, ci simple petece de hirtie.

Ghiuri baci — așa-i zic oamenii din sat bătrînului Gheorghe Nicoră — se înnoaptea zilele trecute de la prășit. Pînă acasă drumul era cam lung și de aceea se hotărî să taie pe din două pășunea de pe „Dealul lui Casian” și să iașă la poteca ce șerpuiește pe „Valea Giurgioaia”. Ghiuri baci făcu cîteva pași pe iarba și se oprî. Privi în sfînga și-n dreapta și rămase nedumerit. Lăsa șapa jos de pe umăr și dădu să se aplece. Deodată, zeci de gîngăni sărîră-n sus.

— Tună-vă dracu de dușmani. Iar ați scos capul...
Cu cît înainta pe pășune, în față îi săreau tot mai multe gîngăni. Ghiuri baci primea cîteva și le privi cu atenție. Apoi le vîrî în cutia de chibrituri și porni mai departe.

— Pe drum își aduse aminte că pe pășunea de pe „Dealul lui Casian” mai apăruseră asemenea gîngăni. La început, homorodeni nu le-au dat atenție. „Sînt coșai — ziceau unii — și nu-s păzibitori...”. Dar după scurtă vreme „coșaii” crescută seră din ce în ce mai mari; și unora li se iviseră și aripi. Erau lăcuste; în cîteva zile fuseseră prăpăd.

— Da. Astea-s lăcuste. Așa arătau și cele din 48... Și Ghiuri baci se înfișă cu cele cîteva lăcuste la secretarul organizației de bază din comună.

— Nu-i timp de întîrziat, tovarășe secretar. Is așa de multe! Smedenie nu alta. Dați vestea de grabă la raion și chemați-ne în ajutor un tovarăș inginer.

Tovarășul Cadar Alexandru, secretarul organizației de bază, se sfătui cu membrii biroul

